

Tu była egzekucja

W tym miejscu, 24 marca 1942 r., policja niemiecka zamordowała ponad sto dzieci z żydowskiego sierocińca przy ul. Grodzkiej 11 oraz ich opiekunki – takie słowa (w języku polskim i angielskim) można przeczytać na dwóch betonowych płytach umieszczonych na rogu ulic Łęczyńskiej i Maszynowej.

Odślonięte wczoraj tablice to pierwszy element szlaku pamięci powstającego w ramach projektu „Lublin. Pamięć Zagłady”.

– W działania związane z upamiętnieniem śmierci dzieci bardzo silnie zaangażowana była społeczność dzielnicy Tatary, która od wielu lat zwracała się do nas o pomoc w jego upamiętnieniu – podkreśla Grzegorz Jędrzek z Ośrodka Brama Grodzka Teatr NN.

Cały szlak pamięci ma być gotowy 16 marca. Żółte płyty chodnikowe z metalową opaską przypominać będą któreśdy biegły granice lubelskiego getta. Kamienne tablice wyznaczą drogę z synagogi Maharszala na Umschlagplatz, skąd w bydłących wagonach do obozu zagłady w Bełżcu w ciągu miesiąca deportowano 43 tys. lubelskich Żydów. A w miejscu, gdzie w 1943 r. istniała rampa kolejowa, pojawi się instalacja przypominająca o tym, co kiedyś się tutaj stało.

AM